

[Hilmar Baunsgaard.]

For mig er det afgørende, at man virkelig tager sig tid til at diskutere, hvor højt det ud fra en almen samfundsøkonomisk betragtning er ønskeligt at gå i faktisk beskatning af indtægt, og det kan jo ikke skjules, at når man ser de to forslag, der her er til behandling, nemlig den direkte skat til staten og folkepensionsbidraget, og til dette skal tage med i vurderingen, at der også kommer en kommuneskat — og jeg er af den faste overbevisning, at finansministeren har undervurderet aktiviteterne i kommunerne, hvis han kun beregner denne til 17 pct. som et gennemsnit — så tror jeg, man kommer noget højere op som gennemsnit, og så vil vi faktisk nå til en beskatning af den sidste del af indkomsterne på op imod en 75 pct. Jeg tror, det er for meget. Jeg tror også, det er mere, end den del af befolkningen, der ikke bliver ramt af denne høje beskatning, skal ønske for dem, der bliver ramt af den, simpelt hen fordi vi i en periode med vanskeligheder over for erhvervslivets aktivitet, den økonomiske aktivitet i det hele taget, må stille os selv det spørgsmål, hvor længe man kan forvente at man er villig til igennem et initiativ over for investeringer i erhvervslivet at løbe en risiko — der jo kan komme til at beløbe sig til henimod de 100 pct. af det, man investerer — når man i bedste fald kan regne med kun at få lov at beholde de 25 pct. af det, hvis det går godt. Jeg tror, at det er de baner, finansministeren skulle til at tænke i, når han nu og da bliver uenig med erhvervslivet om, hvor god og rigtig den erhvervspolitik er, man fører. Jeg mener altså, at vi er kommet vel højt op med progressionen, og ville derfor nok ud fra en almen økonomisk betragtning finde det ønskeligt, om vi gav os tid til i udvalget at prøve at vurdere den side af sagen.

Jeg må også sige, at ud fra de principielle ønsker om at få en skattereform er det selvsagt beklageligt, at en ophævelse af skattefradragsreglen, som vi jo er mange der har stræbt efter, og indførelse af en merværdiafgift skal ledsages af en ikke ubetragtelig stigning i progressionen. Der ved kommer det hele let til at bære præg af, at vi egentlig ikke fik en skattereform,

men kun en omlægning af skatterne, og det ville jeg beklage.

Jeg synes også, at hvis man nu ser på det lovforslag, som den højtærede socialminister har fremsat, så bliver der ekstra grundlag for at undersøge disse ting. Socialministeren opstiller selv i bemærkningerne til sit forslag en række virkninger af den ændring, der foreslås i betalingen af folkepensionsbidraget, hvorved indtægter op til 15.000 kr. får lidt lavere folkepensionsbidrag, medens indtægter derover i hastigt tempo får en stærk stigning i størrelsen af folkepensionsbidraget, og det forklarer ministeren i bemærkningerne således:

„Forslaget må imidlertid ses i sammenhæng med de forskydninger i skattebyrden, der er en følge af de foreslåede ændringer i statsindkomstskaftens og kommuneskaftens beregning.“

Og det er rigtigt; men det er, ligesom om det bliver lidt tendentiøst, når ministeren siger det på den måde. Det var, som om man skulle nære en forventning om, at når man så gik over til at kigge i finansministerens lovforslag, så var der dér kompensation for den stigende progressivitet i folkepensionsbidraget. Derfor burde der nok i bemærkningerne have stået ikke alene, at det „imidlertid“ må ses i sammenhæng, men at det „imidlertid yderligere“ må ses i sammenhæng med finansministerens lovforslag, for lægger vi nu denne stigning i folkepensionsbidraget oven i de stigninger, jeg har omtalt, så bliver der en meget, meget stærk stigning i progressionen, stærkere, end jeg tror det i den nuværende økonomiske situation er hensigtsmæssigt.

Må jeg benytte lejligheden til at spørge finansministeren, hvornår vi kan forvente at få den gennemgang af punktskatterne, som vi blev enige om i sidste samlings skatteudvalg. I forbindelse med gennemførelsen af momsens erkendte vi vist alle, at der kunne være et behov for at se på virkningen af de andre indirekte afgifter, det, vi kalder punktskatterne. Når jeg stiller spørgsmålet her, er det, fordi det spørgsmål må melde sig, at hvis man nu kommer til det resultat, at der er områder inden for punktskatterne, der simpelt hen ud fra en rationel økonomisk betragtning ikke kan bære så meget, som de i øjeblikket er belagt med, har vi så